

Protocol de visites a les persones a la presó des del 14 d'octubre com a conseqüència de les protestes socials contra la sentència del Tribunal Suprem 459/2019

Informe que presenta el SIRECOVI (SISTEMA DE REGISTRE I COMUNICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA INSTITUCIONAL)

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

SIRECOVI
Contra La Tortura i La Violència Institucional
Denúncia

OSPDH
Centro de Investigación Observatorio del
Sistema Penal y Derechos Humanos

Autoria de l'informe: Iñaki Rivera Beiras; Juan Manuel Ternero Martín i Carme Vivancos Sánchez

Col·laboració: Alejandro Forero Cuellar, Cristina Garés Calabuig, Sheila Marín Garcia, Katherine Oliveri i Rachele Stroppa

Fotografia: © Jordi Borràs

INDEX

1 • PRESENTACIÓ	3
2 • METODOLOGIA UTILITZADA (protecció de dades i aspectes ètics)	4
3 • DETENCIONS A LA VIA PÚBLICA	6
4 • ESTÀNCIA, CONDUCCIONS I TRASLLAT EN ELS VEHICLES POLICIAIS	7
5 • ESTÀNCIA EN DEPENDÈNCIES POLICIAIS	8
6 • DECLARACIONS ALS JUTJATS DE GUÀRDIA	9
7 • RECONeixEMENTS MÈDICS A LES PERSONES DETINGUDES	11
8 • TRASLLATS, INGRÉS I PRIMERS DIES ALS CENTRES PENITENCIARIS ...	13
9 • CONCLUSIONS	15

ANNEXOS:

.....

- I) Protocol de visites carceràries
- II) Fitxa utilitzada per a les entrevistes amb les persones preses

1 • PRESENTACIÓ

El present Informe és el resultat del procés d'investigació relatiu a la situació de les persones preses al territori de Catalunya, a partir de les mobilitzacions socials iniciades el passat 14 d'octubre de 2019. Aquell dia es va fer pública la sentència número 459/2019 dictada pel Tribunal Suprem a la causa especial núm. 20907/2017 condemnatòria per diversos delictes, a diferents penes, a líders socials i polítics catalans. Des d'aquella data i durant les setmanes posteriors, tingueren lloc a Catalunya nombroses mobilitzacions socials de protesta contra tal resolució. Es produïren nombrosos enfrontaments entre manifestants i membres de diferents cossos de policia, els quals es van saldar amb més de dues-centes persones detingudes i, aproximadament, uns 600 ferits de diversa consideració. Així mateix, es reporten un número de 289 policies lesionats¹.

Des del Sistema de Registre i Comunicació de la Violència Institucional (SIRECOVI, a partir d'ara), que forma part de l'Observatori del Sistema Penal i Drets Humans de la Universitat de Barcelona (OSPDH, a partir d'ara), al conèixer que a diversos/es joves se'ls decretava presó provisional sense fiança després de la seva detenció en el context de les citades mobilitzacions, es va disposar la creació d'un *Protocol especial de visites carceràries* amb la finalitat de poder anar a entrevistar-los/les, conèixer en quina situació es trobaven i quin tracte havien tingut els dies anteriors al seu empresonament. D'aquesta manera, i d'acord amb la metodologia de treball que s'explicarà a continuació, 22 persones preses, han rebut les visites dels membres de l'equip de treball del SIRECOVI. Això ha permès conèixer, a partir dels propis relats, abocats als centres penitenciaris que s'especificaran, el tracte que les persones preses manifesten haver rebut des del primer moment en que la seva llibertat de moviment va quedar limitada, és a dir, des de la seva detenció a la via pública de diversos llocs de la geografia catalana. Les detencions de les persones a les que s'ha pogut entrevistar es varen produir entre els dies 15 i 19 d'octubre, mentre que les corresponents entrades a presó tingueren lloc entre el 16 i el 20 d'octubre.

El criteri que ha estructurat el present Informe, és el de seguir "l'iter" del procés de privació de llibertat: detenció a la via pública, immobilització física, entrada i estància en els vehicles policials, trasllat a les diferents comissaries de policia, procés d'informació de drets a les persones detingudes, reconeixements mèdics realitzats, conducció a l'autoritat judicial per a la seva posada a disposició, manera de realitzar-se les declaracions davant dels i les Jutgesses de Guàrdia, estància als calabossos judicials, notificació de la interlocutòria de presó, trasllat als centres penitenciaris i primers tractes allà rebuts².

Com es podrà comprovar a partir de la lectura d'aquest Informe, existeixen aspectes i narracions de gran preocupació en relació amb els drets fonamentals de les persones preses, en especial dels seus drets a la llibertat, a la integritat física i moral, als reconeixements mèdics d'acord a les estipulacions de les normes i estàndards internacionals, i també dels seus drets de defensa i a expressar-se amb la seva pròpia llengua.

Cal advertir que aquest treball reflecteix els resultats d'un dispositiu extraordinari i creat excepcionalment per a la seva presentació davant autoritats i organitzacions socials, nacionals i internacionals (del Consell d'Europa i de les Nacions Unides), per a una urgent investigació sobre allò explicat en el mateix.

¹ <http://www.rtve.es/noticias/20191021/doce-heridos-siguen-hospitalizados-uno-muy-grave-tras-semana-protestas/1983541.shtml>
<https://www.efe.com/efe/espana/portada/los-disturbios-dejan-199-detenido-y-289-policias-heridos-en-una-semana/10010-4091820>

² S'ha seguit el criteri del Comitè de Prevenció de la Tortura (CPT) del Consell d'Europa, segons el qual la noció de "privació de llibertat" no inclou només l'estància en una dependència policial o penitenciària, sinó que inclou el moment des del qual una persona no pot desplaçar-se a voluntat, inclús a la via pública, perquè una autoritat l'impedeix al ser reduïda o detinguda. Inclou, per tant, no només la immobilització corporal a la via pública, sinó també la privació de llibertat en vehicles on les persones detingudes són traslladades o se'ls hi obliga a estar. Així mateix, veure l'art. 4 del Protocol Facultatiu a la Convenció contra la Tortura de les Nacions Unides, que estableix una noció àmplia del concepte de privació de llibertat.

2 • METODOLOGIA UTILITZADA (protecció de dades i aspectes ètics)

El treball realitzat abasta dues etapes en la seva elaboració: (I) un primer període temporal de tres setmanes de duració en les que es varen preparar i realitzar les visites a 22 persones empresonades en 6 centres penitenciaris de les províncies de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona; i (II) un segon període d'unes altres tres setmanes de sistematització de la informació obtinguda i redacció de l'Informe.

Durant les primeres setmanes, es va contactar amb els i les advocades de les persones preses amb la finalitat d'obtenir d'elles la pertinent autorització per a acudir als centres penitenciaris a realitzar les visites i entrevistes. No va ser senzill, però gràcies a la col·laboració dels dispositius i de les xarxes actualment existents, en especial, de *Som Defensores* i *d'Alerta Solidària*, es va aconseguir la autorització per a visitar les 22 persones preses.

El segon pas va consistir en la presentació davant la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya de les oportunes peticions per a realitzar les visites a les persones preses, autoritzacions que foren atorgades en la seva totalitat.

Així doncs, diversos membres de l'equip de treball del SIRECOVI es varen desplaçar, a partir del 28 d'octubre, als següents centres penitenciaris per a visitar i entrevistar a:

- Mas d'Enric, El Catllar, Tarragona: 2 persones preses
- Presó de Dones de Wad Ras, Barcelona: 3 persones preses
- Centre Penitenciari de Joves, La Roca del Vallès, Barcelona: 6 persones preses
- Brians 1, Sant Esteve Sesrovires, Barcelona: 2 persones preses
- Puig de les Basses, Figueres, Girona: 4 persones preses
- Ponent, Lleida: 5 persones preses

MAPA 1. Centres Penitenciaris i persones visitades

Font 1. Elaboració pròpia

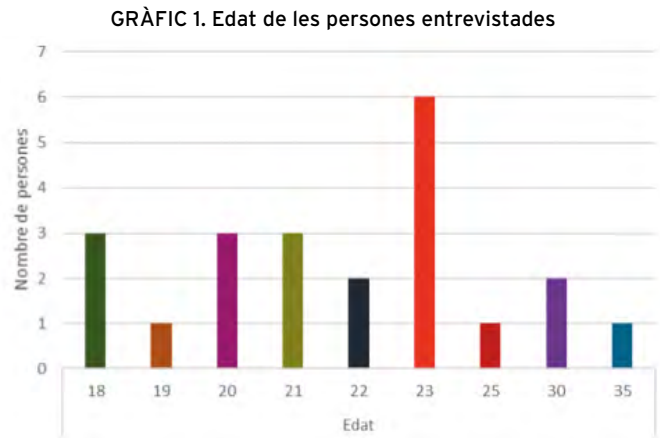
En tots aquests casos, la dinàmica de treball va consistir en:

- (I) explicar a cada persona presa què és el SIRECOVI, quin és el mandat que guia la seva actuació ordinària i quin és el caràcter especial dissenyat específicament per a atendre la seva situació personal;
- (II) mostrar-los el text del Protocol creat per a això (veure Annex) i el document de consentiment informat, requisit imprescindible ordenat per la Llei Orgànica 3/2018, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals, per a que les dades de caràcter personal puguin ser incloses en el fitxer SIRECOVI;
- (III) una vegada firmat per les persones preses, se'ls va realitzar l'entrevista d'acord a la fitxa que també s'acompanya al present Informe a l'Annex. Els membres de l'equip SIRECOVI varen anar agafant nota de les explicacions de cada persona, qui, per un espai d'aproximadament una hora varen explicar, com després es dirà, els episodis viscuts durant les primeres hores i dies després de la seva privació de llibertat;
- (IV) tot això es va realitzar d'acord als estàndards internacionals en matèria de monitoratge penitenciar i documentació de la violència institucional, assenyalats per diversos Informes i recomanacions de l'Associació per a la Prevenció de la Tortura (APT) i del Comitè per a la Prevenció de la Tortura (CPT) del Consell d'Europa. En concret, es va tenir especial cura amb el fet que la rememoració d'episodis de violència o altres tipus de vexacions, no produïssin un efecte revictimitzador en els i les narradors.

Durant les tres setmanes posteriors a la realització de les visites, el SIRECOVI ha treballat en la classificació de la informació obtinguda per a la seva deguda sistematització de cara a la realització del present Informe, en el qual, per les raons

legals i ètiques abans esmentades, es guardarà l'anonimat de les persones empresonades, les dades de les quals han estat registrats en el fitxer SIRECOVI, degudament inscrit a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Per últim, cal indicar aquí que tot el que es mencionarà a continuació és, pel que s'ha senyalat abans, el resultat de les versions de 22 persones empresonades i visitades per l'equip de treball del SIRECOVI. La població-mostra amb la que s'ha treballat, per franges d'edat, es compon de la següent manera:

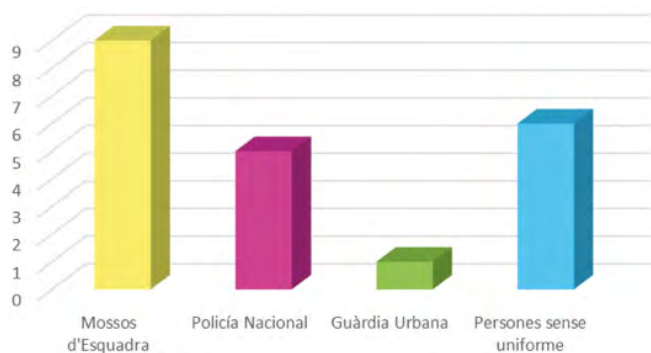
Font 2. Elaboració pròpia

3 • DETENCIONS A LA VIA PÚBLICA

Com hem indicat, la privació de llibertat, lluny del que es podria pensar, no comença amb l'ingrés a presó, sinó en el moment en què el moviment és impedit³. Així, exceptuant un cas on la persona privada de llibertat refereix que es trobava en el seu lloc de treball, la resta de relats obtinguts per a la realització d'aquest informe, exposen que aquest impediment de moviment, aquesta retenció, i, en fi, aquesta privació de llibertat, va començar a la via pública. Tot i així, cal apuntar que no totes varen succeir de la mateixa manera: algunes persones assenyalen que estaven manifestant-se, o ho havien estat fent, altres relaten que simplement estaven a la via pública com qualsevol altre dia, altres narren que ja anaven camí a casa (caminant o en cotxe), i inclús hi ha un cas en el que la persona detinguda sosté que estava recollint ferralla i es va confondre l'objecte que portava a les mans amb material per a llençar als policies.

Pel que fa als cossos policials encarregats de les detencions, de les 22 persones, tal com es mostra en el Gràfic 2, 9 narren haver estat detingudes per Mossos d'Esquadra, 5 per Policia Nacional, 1 per la Guàrdia Urbana, 6 per agents sense uniforme, vestits de paisà i 1 no ha especificat.

GRÀFIC 2. Cos policial que va efectuar la detenció

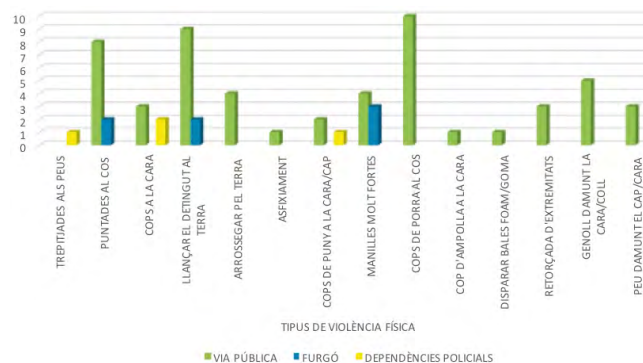

Font 3. Elaboració pròpia

Per altra banda, i enfocant-nos en el tracte que les persones entrevistades narren haver tingut per part dels cossos de policia, els relats de quasi totes coincideixen en la existència de violència física i/o psicològica a la via pública, exceptuant dos casos, inclòs un que assenjala que es trobava en el seu lloc de treball en el moment de la detenció.

Com es pot observar, el Gràfic 3 mostra les vegades que les persones entrevistades han referit algun dels 14 tipus de violència física que s'han detectat a la via pública (color verd), al furgó policial (color blau), o en dependències policials (color groc). De cara a una correcta interpretació de les dades, és important tenir en compte que; una mateixa persona s'ha pogut referir a un sol tipus de violència o més, pel que la suma total no mostra el nombre de persones que han rebut tal tipus de violència, sinó les vegades que aquesta ha estat referida en el total dels relats⁴. Així doncs, pel que fa a la violència a la via pública, destaquen el nombre de vegades que han estat referits els cops de porres al cos (12), ser llançat/ada contra el terra (11) i rebre puntades al cos (12). A això, segons expliquen les persones entrevistades, li segueix tenir els genolls de l'agent estrenyent contra la cara o el coll (5), que les manilles estaven molt fortament estretes, arribant a fer-los ferides (4) o trepitjades al cap (4). També han assenyalat cops a la cara (3), cops de puny a la cara/cap (2), retorçament d'extremitats (3), ser arrossegat pel terra (2), disbars de bales foam/goma (1), un cop d'ampolla a la cara (1) o patiment d'asfíxia. Una persona detinguda relata com, un cop havent-la llançada al terra, cada cop que intentava parlar per a defensar-se li propiciaven clatellots, al que afegeix que no calia fer-ho, ja que no oposava resistència. Cal assenyalar, també, que algunes entrevistades han comentat tocaments als pits, però que, segons comenten, en el moment en què va ocórrer no li varen donar una interpretació sexual; ja que, segons manifesten, no estaven en condicions de pensar-hi.

GRÀFIC 3. Violència física total referida

Font 4. Elaboració pròpia

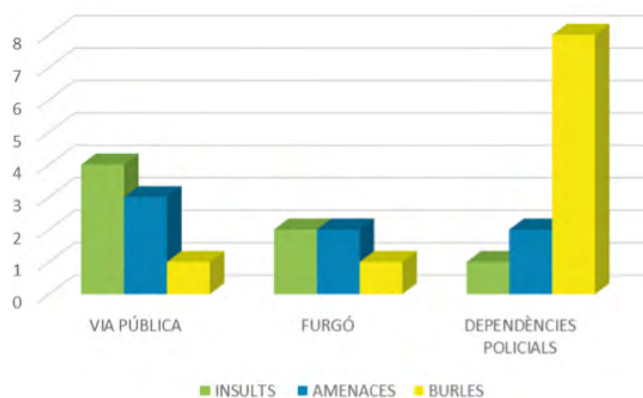
³ Vegeu peu de pàgina núm. 2

⁴ En els relats que segueixen, al parlar de violència física s'al·ludirà constantment a aquest mateix gràfic, on es troba recollida la violència física tant a la via pública, com als furgons, com en les dependències policials.

Pel que fa a la violència psicològica a la via pública, com es destaca en el *Gràfic 4*⁵, les persones entrevistades parlen d'amenaques (3) com ara “que el matis! Que el matis”, “et ficarem la porra pel cul”; insults (4) com ara “fill de puta”, “vaja cara de fill de puta tens”, “roig”, “marieta”, i burles com “quan vagis a la presó, el millor és que sortiràs amb l'atur”, “fiquem-lo al furgó ja, que així no se'l veu”.

A més, la violència física i la violència psicològica no es deslliguen; un clar exemple és el d'uns dels relats on s'al·lega que, al rebre un cop d'ampolla a la cara, la qual li va fer una ferida sagnant a la cella i que, a més, li va fer caure al terra a causa del mateix impacte, els policies amenaçaven amb matar-la.

GRÀFIC 4. Violència psicològica total referida

Font 5. El·laboració pròpia

4 • ESTÀNCIA, CONDUCCIONS I TRASLLAT EN ELS VEHICLES POLICIALS

Quant als trasllats cap a les dependències policials, segons els relats, en 21 dels 22 casos van ser duts a terme en furgons o cotxes patrulla, mentre que un exposa que el varen portar caminant.

Així, segons revelen les persones detingudes, durant els trasllats, no faltaren ni els insults (2), ni les amenaces (2), ni les burles (1), ni la violència física. “Ja t'assabentaràs, per independentista” o “ets un gos, com t'atreveixes?”, junt a les expressions ja referides (“Que el matis, que el matis”, “et ficarem la porra pel cul”, són algunes de les amenaces i insults que expliquen haver rebut durant el trasllat cap a les dependències policials. Així mateix, algunes persones han referit que les manilles els estrenyien molt, arribant a causar-los-hi ferides; a això, cal sumar-hi que quasi la meitat destaquen que anaven sense cinturó de seguretat (10) i emmanillats pel darrera, el que diuen suposava molt poca estabilitat

i que es va traduir en “un infern”, donat que narren que els furgons anaven fent frenades i accelerades. Dues persones també comenten que els policies els van clavar puntades al cos, i també dues assenyalen que foren llançades al terra del furgó, trencant-se el llavi una d'elles degut a la caiguda. De la mateixa manera, una persona denuncia que a l'avisar que sentia molt dolor, lluny d'ajudar-la, els policies li varen estretnyer més fort les manilles.

Com en el cas del context de la via pública, la violència física i la psicològica també semblen haver confluït en el marc dels trasllats; alguns relats han referit el transcurs d'una llarga estona (entre mitja i una hora) dintre dels furgons policials una vegada havent arribat ja a les dependències policials o als centres mèdics, passant “una calor insuportable que quasi impedia respirar”, i sentint molt de dolor degut als cops.

⁵ En els relats que segueixen, al parlar de violència psicològica s'al·ludirà constantment a aquest mateix gràfic, on es troba recollida la violència psicològica tant a la via pública, com als furgons, com en les dependències policials.

5 • ESTÀNCIA EN DEPENDÈNCIES POLICIAIS

De la mateixa manera, especial atenció es mereixen els relats sobre les estàncies en dependències policials, entre els que és molt assidu el comentari que va haver-hi maltractaments, arribant a dir que els tractaren “com autèntics animals”. Dues persones assenyalen que passaren fred, dues que estigueren sense mantes, dues que els feren dormir al terra –coincidint en que els hi arribava orina d'un bany inundat -, una explica com els hi tiraven el menjar a través de la reixa del calabós “com a gossos”, i cinc persones manifesten que els calabossos estaven bruts, arribant a afirmar que les mantes tenien “sarna”.

A més, una persona ha referit que no només no li varen donar menjar, sinó que reconeix que no hauria pogut menjar res degut al gran dolor que tenia a la boca com a conseqüència dels cops de puny i les puntades rebudes a la cara. Així mateix, dues altres persones refereixen que no els hi donaven aigua però que col·locaven davant seu una ampolla d'aigua per a que la veiessin sense poder accedir a ella per a beure.

Pel que fa a la violència física descrita en dependències policials, s'ha referit un cop a la cara, una petjada als peus – la persona que ho ha expressat assegura que, en aquell moment, anava descalça – i cops de puny a la cara/cap. Una altra persona ha relatat que tot i tenir un esquinç al genoll, la varen obligar a estar agenollada mirant a la paret; segons declara, cada cop que intentava pujar el cap o queixar-se que la postura li causava molt de mal, li donaven clatellots obligant-la a mantenir-se com li dictaven. A més, més enllà de la pròpia violència soferta i expressada (recollida als gràfics), durant la estància en dependències de la Direcció Superior de la Policia Nacional de via Laietana de Barcelona, s'ha relatat, per diverses persones allà detingudes, com, en un moment donat es va donar la veu d'alarma perquè un policia havia mort. A partir d'aquell moment, diversos policies varen començar a propinar forts cops a unes persones que estaven allà en condició de detingudes, el que va provocar que les parets es comencessin a omplir de sang degut a aquells cops. Tot i que totes portaven parts del cos obertes, amb ferides visibles i sagnants, s'assenyala que la policia no va aturar fins que no varen veure que un dels nois estava realment en mal estat.

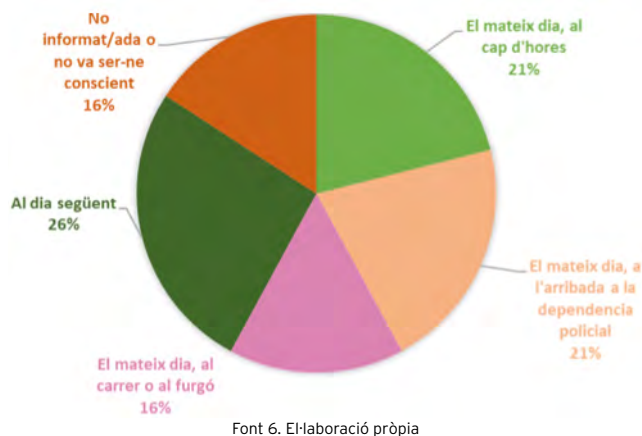
Respecte la violència psicològica, tres persones han relatat que se'ls va amenaçar, entre altres coses, amb que els portarien a Madrid; els agents de policia se'n rigueren

d'una persona mentre miraven un vídeo on aquesta es va reconèixer la seva veu, ja que es tractava de la seva pròpia detenció, ocorreguda unes hores abans, que els agents estaven mirant mentre se'n reien davant d'ella; a una altra persona li digueren: “apa, t'ha tocat” mentre la baixaven d'un furgó. Davant la protesta d'una d'elles, pels maltractaments que estaven exercint contra a una persona detinguda, manifesta que se li varen apropar molts policies, destacant que un d'ells portava un cúter, i mentre el tancava i obria li va dir “vosaltres busqueu un mort, i aquest mort no serà del nostre bàndol”. A més, a una entrevista s'explica que, davant la situació que estaven vivint a la dependència policial, va avisar que sofria ansietat des de feia anys, davant el que li varen contestar amb un “mor aquí dins”; refereix que finalment va poder reduir l'ansietat amb algun fàrmac que li va proporcionar un metge. Així mateix, una persona manifesta que li varen perdre les ulleres, sense les quals no hi podia veure. A més, dues d'elles, mentre estaven en dependències policials de Tarragona, han destacat que a altes hores de la matinada se'ls va despertar amb l'himne d'Espanya, el que han entès com una burla i, a més, han assenyalat que se'ls obligava a parlar en castellà, també quan varen poder trucar als seus familiars. Un altre relat, que torna a ser un exemple de com la violència física i la psicològica van molts cops de la mà, explica com un policia va cridar “xixarel·lo de merda” a una persona detinguda, mentre aquesta mirava com pegaven brutalment puntades al cap i als braços a un dels joves que acabaven de portar a la dependència, mentre que a una d'elles també la varen tirar al terra. O un “castigat, com un nen petit” mentre, segons s'explica en un dels relats, l'obligaven a estar agenollat i cara a la paret durant una mitja hora.

És important emfatitzar, en referència al tràmit d'informació de drets a les persones detingudes, i segons les narracions recollides (i il·lustrades al *Gràfic 5*), que només en el 58% dels casos es va informar el mateix dia, i no sempre en el primer moment (el 16% apunta que se'ls va comunicar a la via pública o al furgó, un 21% en arribar a la dependència policial i un altre 21% després d'hores). Així mateix, més de la meitat de les entrevistes recullen que aquesta informació va tardar, com a mínim, hores en ser realitzada – en un cas, la persona va haver d'exigir que ho fessin – i s'ha de destacar que en el 16% de les entrevistes s'assenyala que les persones o no foren informades dels seus drets, o no foren conscients que ocorregués.

GRÀFIC 5. Informació dels seus drets a la persona detinguda

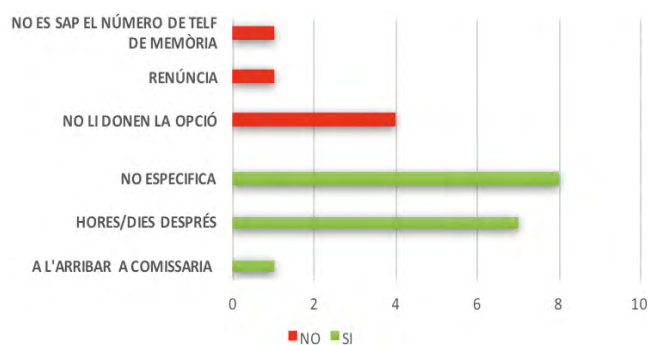

Font 6. El·laboració pròpia

De la mateixa manera, segons els relats, i tal com mostra el Gràfic 6, no totes les persones detingudes es varen poder posar en contacte amb els seus familiars; quatre d'elles manifesten que no els hi varen donar l'opció, una al·lega que va renunciar a fer-ho i una altra que no ho va poder fer perquè no se sap el número de memòria. De les que refereixen que sí que es va avisar als seus familiars,

una afirma que va ser en arribar a la dependència policial, vuit no ho especifiquen, i set d'elles expliquen que varen transcórrer hores fins a poder-ho fer. Cal ressaltar que algunes persones declaren que els varen obligar a parlar en castellà durant la trucada telefònica, i que dues al·leguen que no es va especificar als seus familiars el lloc on estaven detingudes; una assenjala que es va avisar als seus familiars del lloc de la detenció, però de manera informal.

GRÀFIC 6. Avís als familiars de la detenció

Font 7. El·laboració pròpia

6 • DECLARACIONS ALS JUTJATS DE GUÀRDIA

En relació amb el trasllat des de les dependències policials fins als jutjats de guàrdia, s'ha de destacar el relat d'una persona que fou conduïda pels Mossos d'Esquadra al jutjat de Lleida, emmanillada i sense cinturó de seguretat. Pel que fa a la resta de relats, cinc persones més han referit ser conduïdes fins als jutjats de les corresponents demarcacions territorials emmanillades.

A l'arribada als jutjats, només una persona ha referit que li varen donar menjar (dos pans de pessic) i aigua. Una vegada als calabossos d'aquestes dependències, i en referència al temps d'espera fins a poder efectuar la declaració, tres persones han especificat que se'ls va fer esperar durant tot el dia. Altres temps assenyalats al respecte han estat: sis hores, cinc hores, quatre hores i tres hores.

En referència a les visites dels i de les metgesses de guàrdia i les condicions en què aquestes es varen efectuar, només es destacarà un cas relatat, donat que aquest tema

es tractarà monogràficament més endavant. Es tracta d'una persona, migrant, que refereix que, trobant-se als calabossos del jutjat de guàrdia de Girona, i un cop és informada que entra a presó, s'altera molt i du a terme un intent de suïcidi, penjant-se amb el seu propi jersei. L'assistència va arribar a temps per a evitar-ho. En el transcurs de l'atenció a aquesta persona, refereix que un metge va intentar punxar-li un ansiolític, davant el que es va negar. Per a poder punxar-la, fa constar que la varen intentar immobilitzar, però degut a l'estat d'agitació en el que es trobava i davant la seva negativa, finalment desisteixen. Refereix que, tot i que aquest episodi estigués mediat per intervenció mèdica, no va existir cap valoració facultativa posterior ni emissió de cap tipus d'informe.

a. Declaració davant el jutge o jutgessa de guàrdia

Pel que fa a les condicions en què les declaracions davant els i les jutgesses de guàrdia foren efectuades, vuit persones refereixen presència de membres dels cossos policials en les seves compareixences. En relació amb aquesta situació, dues persones han referit que, durant les seves respectives vistes, als jutjats de Girona, els agents pertanyien a la Policia Nacional i varen romandre en tot moment amb els rostres ocults. Quatre persones, a més, varen declarar emmanillades, situació que es va perllongar, segons expliquen, inclús fins al moment de firmar la declaració. Una persona assenyala que varen voler fer-la declarar emmanillada però que el seu advocat va demanar que les manilles li fossin tretes, i així fou.

Vuit persones varen declarar davant els i les jutgesses contestant les seves preguntes. Davant això, les persones entrevistades destaquen, en els seus relats, els següents fets:

- Una d'elles refereix que no li varen donar molt oportunitat per a explicar-se;
- una altra, que la jutgessa portava en el pit un penjoll amb cintes dels colors de la bandera espanyola, exposades ostensiblement;
- i una tercera, que sent una actitud burlesca cap a ella –sense especificar de part de qui–.

Tres persones refereixen no haver declarat, i nou haver-ho fet només responent les preguntes del seu advocat. Pel que fa a aquestes últimes, han referit a les entrevistes les següents manifestacions: la jutgessa no li va fer cap pregunta sobre les lesions que presentava visiblement; la jutgessa se'n reia de tot el que deia; va respondre només a les preguntes del seu advocat d'ofici, no formulant aquest cap pregunta en relació amb els cops rebuts i, per tant, no declarant-los en seu judicial.

Per últim, una persona ha referit que, als jutjats de Girona, durant la compareixença davant el jutge, no va disposar d'interpret tot i que els seus coneixements de català i castellà són molt escassos.

b. Calabossos dels jutjats de guàrdia

En relació amb les condicions dels calabossos dels jutjats de guàrdia i els fets ressenyats en ells, aquests han estat

descrits com “un niu de merda” (Lleida), “bruts, precaris i petits” (Lleida), “un banc de pedra” (Tarragona), “espai petit amb presència d'agents dels Mossos i altres persones” (Tarragona). Així mateix, una persona vol fer constar que tenia “atacs d'ansietat amb molta falta de respiració” als calabossos dels jutjats de Barcelona, sense ser atès per aquest fet, sense que consti si el fet va ser comunicat a les autoritats. Així mateix, s'ha referit un cas, donat a les dependències del jutjat de guàrdia de Lleida, on la persona relata que va estar tot el dia sense que li donessin aigua o menjar.

c. Comunicació de les interlocutòries de presó provisional

Pel que fa al temps transcorregut des de la declaració fins la comunicació de la interlocutòria de presó, s'han de destacar les diferències entre els jutjats de les diferents demarcacions. Als jutjats de Lleida, aquest període va abastar com a màxim trenta minuts; als de Tarragona, tres hores; a Girona, cinc hores; i a Barcelona, fins a deu hores. Així mateix, en aquest últim jutjat, set persones refereixen desconèixer la identitat i el càrrec ocupat per la persona que els va realitzar tal comunicació. Per últim, cal destacar que, als jutjats de Barcelona, dues persones fan constar que no varen poder parlar amb la seva defensa després de la notificació; als jutjats de Lleida, una no va poder i una altra refereix que només va poder parlar un minut; a Tarragona, són dues les que refereixen no haver-ho pogut fer; als jutjats de Girona no va existir aquest problema, tot i que una persona declara que va voler parlar amb el seu advocat, però que aquest s'hi va negar.

GRÀFIC 7. Temps màxim transcorregut fins la comunicació de les interlocutòries de presó, des de la celebració de la vista judicial

Font 8. ElLaboració pròpia

7 • RECONeixEMENTS MÈDICS A LES PERSONES DETINGUDES

Especial atenció revesteix la problemàtica dels reconeixements mèdics efectuats a les persones detingudes, tant pel que fa a un primer reconeixement, en fase de detenció policial, com al que es refereix al segon a la seu judicial. A continuació es mencionarà l'aspecte quantitatiu dels reconeixements facultatius mèdics. Així mateix, es detallarà el seu aspecte qualitatiu, és a dir, la manera en què foren realitzats. Tot això s'organitza tenint en compte la metodologia indicada abans, seguint l'iter de la privació de llibertat (és a dir, la detenció policial, la posada a disposició judicial, i l'ingrés al centre penitenciari). Finalment, s'examinarà la qüestió a la llum de la normativa internacional que regula aquesta problemàtica.

Del total de 22 persones preses entrevistades, segons elles refereixen:

A) Persones que assenyalen **no haver rebut cap atenció mèdica**.

a. 9 assenyalen no haver-la rebuda, ni a la detenció policial ni a la seu judicial

B) Persones que assenyalen haver rebut atenció mèdica.

a. 11 manifesten haver estat conduïdes a diversos **Centres d'Atenció Primària (CAP)**

b. 7 afirmen haver estat reconegudes per metges quan es trobaven **detingudes a disposició judicial**.

c. 3 refereixen haver estat ateses per metges **amb les manilles posades** (2 d'elles en fase de detenció policial i 1 quan estava detinguda a disposició judicial)

C) Persones que assenyalen haver estat **reconegudes per facultatius amb presència policial dins la consulta mèdica**.

a. Les 11 persones que assenyalen haver estat reconegudes per metges durant la seva detenció policial, afirmen en la seva totalitat que les visites es varen efectuar amb presència de diversos agents dins les dependències mèdiques.

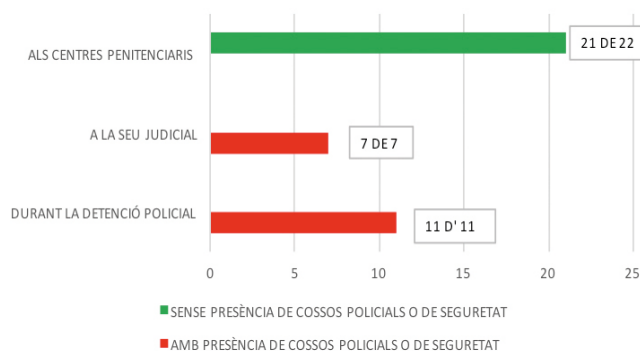
b. Les 7 persones que afirmen haver estat visitades per metges a la seu judicial, afirmen en la seva totalitat que no varen poder ser reconegudes soles per facultatius, sinó que a les dependències mèdiques sempre hi havia policies.

D) Confecció i entrega de la documentació mèdica.

a. La totalitat de les persones que han rebut alguna atenció mèdica afirmen que no se'ls hi va entregar cap documentació després dels reconeixements. Ignoren el destí de tal documentació.

E) En el **moment d'ingressar a presó**, ja sigui al mateix dia o al dia següent, 21 de 22 persones entrevistades manifesten haver estat reconegudes per metges sense presència d'agents ni funcionaris penitenciaris.

GRÀFIC 8. Atenció mèdica i presència policial dins la consulta mèdica

Font 9. El·laboració pròpia

TAULA 1. Condicions de la realització del reconeixement mèdic

	CAP (detenció policial)	DISPOSICIÓ JUDICIAL
AMB MANILLES	2	1
SENSE MANILLES	9	6

Font 10. El·laboració pròpia

La normativa internacional i també nacional, que regula la manera en què s'han de realitzar les visites mèdiques a les persones detingudes, en especial quan es presenten signes evidents de violència després de manifestacions o protestes – és a dir, la normativa reguladora de la documentació de la violència institucional, maltractaments i/o tortures – conté importants disposicions a l'efecte. Es consideraran aquí fonamentalment dos conjunts de disposicions internacionals i una nacional.

A) El Protocol d'Istanbul (presentat davant l'Organització de les Nacions Unides el 9 d'agost de 1999 i adoptat l'any 2000).

Es tracta del Manual per a la investigació i documentació eficaços de la tortura i altres tractes o penes cruels, inhumans o degradants que regula amb especial deteniment "l'ètica mèdica" (Principi 51) en aquest tipus de reconeixement de persones privades de llibertat. Entre nombroses disposicions que es contenen al respecte, es destaquen aquí les següents per la seva especial relació amb la temàtica examinada.

Principi 56.

"En pràcticament totes les cultures i codis, es parteix de les mateixes premisses respecte als deures d'evitar un dany, ajudar el malalt, protegir el vulnerable i no discriminar entre pacients sobre cap base que no sigui la urgència de les seves necessitats mèdiques. Valors idèntics apareixen en els codis".

Principi 57.

"El principi de la independència professional exigeix que en tot moment el professional de la salut es centri en l'objectiu fonamental de la medicina, que és alleujar el sofriment i l'angoixa i evitar el dany al pacient, tot i les circumstàncies que s'hi puguin oposar".

Principi 61.

"Diversos aspectes de l'obligació d'assistència es reflecteixen en nombroses declaracions de l'Associació Mèdica Mundial, on es deixa ben clar que el metge sempre ha de fer el que sigui millor per als pacients, inclosos els reclusos i presumptes delinqüents. Aquest deure s'expressa amb freqüència a través de la noció de la independència professional, que exigeix que els metges facin ús de les pràctiques mèdiques òptimes siguin quines siguin les pressions a les que puguin estar sotmesos".

Principi 83.

"(...) obtindran el lliure consentiment de la persona abans d'examinar-la. Els exàmens hauran de respectar les normes establertes de la pràctica mèdica. Concretament, es duran terme en privat sota el control de l'expert mèdic i mai en presència de cossos de seguretat o altres funcionaris del govern". I encara precisa en el seu apartat:

"a) Les circumstàncies de l'entrevista. El nom del subjecte i el nom i la filiació de totes les persones presents a l'examen; la data i hora exactes; la ubicació, totes les persones presents a l'examen; la data i hora exactes; la ubicació, on es va realitzar l'examen (per exemple, centre de detenció, clínica, casa, etc.); circumstàncies particulars en el moment de l'examen (per exemple, la naturalesa de qualsevol restricció a què hagi estat objecte la persona a la seva arribada o durant l'examen, la presència de forces de seguretat durant l'examen, la conducta de les persones que hagin acompanyat el pres, possibles amenaces proferides contra l'examinador, etc.); i qualsevol altre factor pertinent"

Principi 84.

"L'informe tindrà caràcter confidencial i es comunicarà al subjecte o la persona que aquest designi com el seu representant. Es demanarà l'opinió del subjecte i del seu representant sobre el procés d'examen, que es consignarà en l'informe".

B) Les Regles Mímines pel tractament dels reclusos "Nelson Mandela" (adoptades per l'Organització de les Nacions Unides el 17 de febrer de 2015).

Aquest conjunt de normes i recomanacions estableixen l'estatut de les persones privades de llibertat. Entre moltes disposicions de caràcter medico-sanitari, es destaquen aquí les següents.

Regla 24.1.

"La prestació de serveis mèdics als reclusos és una responsabilitat de l'Estat. Els reclusos gaudiran dels mateixos estàndards d'atenció sanitària que estiguin disponibles a la comunitat exterior i tindran accés gratuït als serveis de salut necessaris sense discriminació per raó de la seva situació jurídica".

Regla 34.

"Si els professionals de la salut, a l'examinar un reclus en el moment del seu ingrés a la presó o al prestar atenció mèdica posteriorment, s'adonen d'algun indici de tortura o altres tractes o penes cruels, inhumans o degradants, hauran de documentar i denunciar aquests casos davant l'autoritat mèdica, administrativa o judicial competent. Se seguirà el procediment de seguretat apropiat per no exposar el reclus o els seus afins als perills que poguessin córrer el risc de patir".

C) Normativa i recomanacions a Catalunya sobre visites mèdiques.

Així mateix, cal destacar, des del punt de vista de la normativa i recomanació a nivell nacional, la Carta de drets i deures de la ciutadania en relació amb la salut i l'atenció sanitària, elaborada pel Departament de Salut de la Gene-

ralitat de Catalunya. Aquesta té un pes normatiu a seguir en la relació metge-pacient. S'hi destaca clarament que les visites mèdiques han de ser confidencials i privades i que qualsevol presència aliena a personal mèdic ha de ser consentida expressament pel pacient (vegeu al respecte <https://catsalut.gencat.cat/web/.content/minisite/catsalut/ciutadania/drets-deures/carta-drets-deures.pdf>)

8 • TRASLLATS, INGRÉS I PRIMERS DIES ALS CENTRES PENITENCIARIS

En relació amb les condicions en què tenen lloc aquests trasllats, una persona refereix que fou carregada al furgó dels Mossos d'Esquadra, emmanillada per l'esquena i sense el cinturó de seguretat. Fou conduïda a la presó mentre el vehicle donava batzegades constants. Relata la "mala conducció" dels agents, amb frenades i accelerades permanents i provocant que es colpeguessin el cap i el cos amb distintes parts del furgó a causa de l'absència d'ancoratge.

Vinculat amb aquest mateix moment, una altra persona vol fer constar que quan l'estaven portant des del jutjat de guàrdia de Barcelona fins al furgó policial, just a la sortida de la Ciutat de la Justícia, un membre dels Mossos d'Esquadra se li va apropar i li va propinar un cop al pit.

Centre penitenciari de joves Quatre Camins

S'ha entrevistat a sis persones en aquest centre penitenciari. Les sis foren reconegudes per un metge a la presó, relatant tres d'elles haver estat reconegudes totes soles per primera vegada des que va començar la seva privació de llibertat. Una persona refereix que va mostrar al metge els cops rebuts, però tampoc no va obtenir informe d'aquell reconeixement.

Pel que fa al tracte rebut, s'ha descrit com a "molt correcte i viscut amb alleujament", "tot molt bé", "summament correcte", "molt bo" i "correcte".

Centre penitenciari de dones Wad-Ras

Tres persones foren entrevistades en aquest centre. Dues d'elles refereixen que no se'ls va donar sopar per haver arribat massa tard. Dues foren reconegudes mèdicament al centre penitenciari, mentre que l'altra persona relata que no fou reconeguda i que només la va mirar una infermera i, segons sembla, li va curar les ferides que tenia a l'esquena.

En relació amb el tracte rebut, aquest ha estat descrit per dues persones com a "normal".

Centre penitenciari de Brians 1

Dues persones de les entrevistades varen ingressar en aquest centre penitenciari. Una refereix haver estat reconeguda mèdicament en diverses ocasions. Pel que fa al tracte, s'ha referenciat com a "molt bo" per una de les persones, i "normal" per part de l'altra.

Centre penitenciari de Ponent

S'han entrevistat cinc persones en aquest centre penitenciari. Totes han estat reconegudes mèdicament. Algunes, en diverses ocasions. Pel que fa al tracte, ha estat descrit com a "bo", "molt bo", i "correcte". Una es va referir a que no li varen deixar que truqués a la seva família del Marroc.

Centre penitenciari de Puig de les Basses

Quatre persones han estat visitades i entrevistades en aquest centre penitenciari. Una de les persones refereix no haver rebut roba ni lot d'higiene a l'entrar. Les quatre han estat reconegudes mèdicament.

Pel que fa al tracte rebut en aquest centre penitenciari, ha estat descrit com "tot molt correcte", "sense queixes" i "més o menys bo", exceptuant un incident: una de les persones entrevistades refereix que un dia va voler trucar al metge perquè no es trobava bé, i que un funcionari li va respondre que "no molestarem al metge perquè a tu et faci mal el cap".

Centre penitenciari Mas d'Enric

Dues persones han estat entrevistades en aquest centre penitenciari, i han referit haver estat reconegudes mèdicament. Una d'elles refereix que el metge va prendre nota de les lesions, tant en un primer moment com en els altres posteriors. El tracte ha estat descrit com a "molt bo", i, inclús, una de les persones refereix que des que va arribar al centre penitenciari, la por i el sofriment varen acabar.

9 • CONCLUSIONS

- 1 -

Tal i com s'ha indicat en les pàgines que precedeixen, exceptuant dos casos, totes les persones entrevistades han referit sofrir violència física i/o psicològica en algun moment de la seva detenció.

- 2 -

És a la via pública on es denuncien més nombre de casos de violència física, tant per part de la Policia Nacional, com dels Mossos d'Esquadra. Les persones entrevistades indiquen que la violència més directa i forta (com ara cops, puntades...) l'exercien majoritàriament els agents no uniformats i amb la cara tapada, el que és important destacar avant la possible dificultat probatòria de tal violència i risc d'impunitat de la mateixa a l'haver estat exercida per persones no identificades.

- 3 -

Aquesta violència policial és també descrita amb detall durant els trasllats en cotxes i furgons policials, així com durant l'estada en la Prefectura de la Policia Nacional de la Via Laietana de la ciutat de Barcelona.

- 4 -

En nombrosos casos, les persones destaquen haver estat traslladades sense cinturó de seguretat i amb les manilles pel darre-
ra, colpejant-se en diverses ocasions per les frenades i accelerades, i en alguns casos refereixen haver estar trepitjades al terra dels vehicles de la Policia Nacional.

- 5 -

A les dependències policials, les persones detingudes destaquen el mal tracte general, donat que, segons refereixen, no només va haver-hi moltes burles i inclús cops, sinó que varen passar fred, varen dormir al terra i, tal i com expliquen, en general les dependències estaven en molt mal estat.

- 6 -

És important destacar que les persones entrevistades manifesten no haver comprès, o no poden assenyalar amb exactitud, quan es va produir el tràmit d'informació de drets. Moltes d'elles manifesten una gran alteració en la percepció temporal de les hores de detenció sense poder precisar un moment tant important d'informació de garanties. Així, diverses persones refereixen que tan sols foren conscients d'haver estat informades.

- 7 -

Així mateix, a gran part dels relats es manifesta que es va tardar hores en poder contactar amb els familiars, i que, en alguns casos, no se'ls va avisar d'on es trobaven detinguts. Igualment, uns quants han referit no tenir, ni tan sols, l'opció de poder trucar als seus coneguts.

- 8 -

Pel que fa a l'assistència lletrada, cal destacar el paper crucial dels i de les advocades defensores en la protecció de les persones detingudes inclús en el moments de forta tensió i violència experimentats. Diverses persones detingudes refereixen viure el moment de trobada amb el seu Lletrat/ada com el primer en el que es configura un mínim marc d'alleujament dins la tensió viscuda, tot i que fos de curta duració.

- 9 -

Especial consideració es mereix el tema dels reconeixements mèdics, ja que pràcticament en la seva totalitat, les persones relaten que s'han realitzat amb presència policial dins de les dependències mèdiques. Això suposa un greu incompliment de la normativa internacional i de les recomanacions del Departament de Salut de la Generalitat que, com ja s'ha examinat, obliga a que es facin a soles amb el personal mèdic i sense presència policial dins de les dependències mèdiques. Aquesta vulneració d'allò disposat al Protocol d'Istanbul (entre d'altres disposicions normatives), ha impedit relatar als i les metgesses l'etiologia de les lesions, i ignorem si aquesta documentació deficient de la violència soferta, aprofundirà en una possible impunitat de la mateixa. L'al·ludida presència policial s'hauria produït tant en dependències de Centres d'Atenció Primària com en seu judicial.

- 10 -

És destacable el fet que el moment de l'entrada a presó sigui viscut, en termes generals, com un alleujament, en contraposició de l'exposició reiterada a processos de victimització experimentada a la via pública, durant els trasllats i en dependències policials, calabossos i jutjats. Les persones entrevistades destaquen el bon tracte rebut als centres penitenciaris i la vivència d'aquest moment processal com un de tranquil·litat i alleujament després de dos dies de sofriment, tensions i violència.

- 11 -

Les persones migrants i/o racialitzades han relatat haver sofert un tipus de victimització no present en la resta de relats. En general, referencien majors dificultats tant en el trànsit pel procés policial/judicial, com en la seva adaptació a les presons, de tal manera que es pot observar una doble victimització durant el seu pas pel sistema de justícia penal, en la major part dels casos (idioma, situació personal, comunicació amb la família del seu país d'origen) vinculada d'alguna manera amb la seva condició de migrant.

- 12 -

Des del punt de vista del dret constitucional a expressar-se en la seva pròpia llengua, algunes persones entrevistades manifesten que se'ls va obligar a expressar-se en castellà i no en català, especialment quan havien de trucar els seus familiars per a avisar-los de la detenció.

- 13 -

De la pràctica totalitat dels relats es dedueix un entorn de violència que no es circumscriu únicament a les situacions viscuades a la via pública o a les dependències policials – on s'han referit episodis d'abús i agressions directes, físiques i/o psicològiques, contra les persones a les que s'ha entrevistat -, sinó que també s'estén, segons els relats obtinguts, al moment judicial. Aquesta violència ha provocat un augment de la càrrega aflictiva (psicològica i física) en les persones entrevistades que l'han soferta, ja sigui mitjançant impediments directes (manilles) o per omissió (no posar cinturó de seguretat, no donar de menjar o beure durant tot un dia, no proporcionar intèrpret), tal i com es reflecteix en els seus relats i cenyint-nos en tot moment a allò explicat en ells. D'aquest punt, procedent de les entrevistes, es pot deduir l'existència d'un entorn de violència institucional – el qual abasta fins el moment de l'entrada a presó – que ha generat a la persona sentiments d'estar sent ridiculitzada, amb els matisos que s'han anat assenyalant per a cada cas, i podent-se diferenciar de les agressions directes comeses per part de funcionaris específics dels respectius cossos policials.

ANNEXOS

I) Protocol de visites carceràries

(a persones empresonades per la seva participació en mobilitzacions socials des del 14 d'octubre a Catalunya)

Dins del règim de visites carceràries que des del Sistema de Registre i Comunicació de la Violència Institucional (SIRECOVI) duem a terme, en el marc de les activitats de l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la UB, donada l'excepcionalitat del moment que es viu a Catalunya, proposem:

- 1) L'articulació d'un dispositiu/protocol de treball, coordinat amb els equips d'advocats/des integrats en plataformes com *Som Defensores* i d'altres professionals que tinguin al seu càrrec la defensa i representació de persones empresonades des del dilluns 14 d'octubre, quan es va fer pública la sentència del TS sobre el procés i van començar les mobilitzacions, detencions i la repressió policial.
- 2) Fins aquest moment (dilluns 21 d'octubre) tenim notícia de 28 persones a qui se'ls ha decretat presó provisional, comunicada i sense fiança, i que es troben ja a diversos centres penitenciaris de Catalunya.
- 3) Mentre que els professionals de l'advocacia presten els seus serveis d'assistència jurídica lletrada en el marc del dret de defensa a dependències policials i judicials, des del SIRECOVI proposem posar en marxa de manera immediata un sistema de visites als diversos centres penitenciaris de totes les persones ja empresonades, i de les que probablement ho seran en els propers dies i setmanes.
- 4) Aquestes visites tindran com a objectiu interessar-se per la seva situació, pel tracte rebut des del primer moment de la seva detenció i privació de llibertat, aixecant acta dels relats que les persones preses desitgin transmetre'ns.
- 5) Així mateix, el SIRECOVI pot servir d'enllaç amb les famílies de les persones empresonades que, sabem, ja estan patint l'inicial xoc emocional davant d'aquestes situacions.
- 6) En aquest sentit, el SIRECOVI pot també servir d'enllaç amb els equips de defensa jurídica i d'assistència psicosocial que es puguin prestar des de les organitzacions socials de drets humans, col·legis professionals i organismes públics i privats similars. El SIRECOVI ja compta amb un sistema comunicacional (nacional i internacional) establert a l'efecte, que posaríem a disposició de tots aquests actors implicats davant l'emergència de la situació.
- 7) Les visites del SIRECOVI es realitzaran únicament d'acord amb les persones afectades, les seves famílies i advocats/des, respectant la seva voluntat, l'estratègia jurídica i amb la cura necessària per a reduir al màxim l'efecte revictimitzant.
- 8) Per al degut i correcte funcionament d'aquest Protocol i per raons de confidencialitat, protecció de dades i consentiment informat, és imprescindible que des de les representacions lletrades es col·labori en la indicació de la identitat de les persones a visitar, i es comuniqui a aquestes la possibilitat de ser visitades. En cas que així ho vulguin, hauran de ser informats de que hauran de signar l'obligada autorització per a la visita i comunicació a l'interior dels centres penitenciaris.
- 9) El SIRECOVI s'encarregarà de demanar la deguda autorització d'aquestes visites a la SMPRAV per a la seva execució.
- 10) El SIRECOVI elaborarà un informe sobre la labor desenvolupada, en col·laboració amb la resta d'entitats de la xarxa.

ANNEXOS

II) Fitxa utilitzada per a les entrevistes amb les persones preses

FITXA ENTREVISTA A PERSONES EMPRESONADES

Nom i Cognom:	Activitat formativa i/o professional:
Data naixement:	Dades familiars:
Lloc de residència:	Dades advocat/da:

LLOC DE LA DETENCIÓ

- 1) Descripció del lloc de la detenció:
- 2) Cos policial que la va detenir:
- 3) Descripció de la detenció/tracte rebut:
- 4) Com va ser conduit/da (a peu, furgó, amb manilles, altres):

LA COMISSARIA DE POLICIA

- 5) Traslladada a Comissaria de:
- 6) Tracte rebut a la Comissaria:
- 7) Moment en què és informada dels seus drets: quant temps trigen en informar?:
- 8) Hora d'arribada de l'advocat/da defensor/a:
- 9) Declara a Comissaria?:
- 10) Parla amb el/la advocat/da després de la declaració?:
- 11) Ha rebut visita mèdica a la Comissaria de Policia? Com va ser aquesta?:
- 12) Avís de la detenció a la família/temps transcorregut des de la detenció:

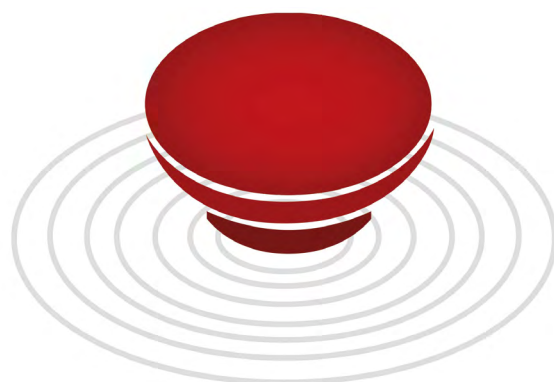
EL JUTJAT DE GUÀRDIA

- 13) Quan passa a disposició judicial?:
- 14) Quan arriba la seva defensa al Jutjat de Guàrdia?:
- 15) És visitat per metge al Jutjat de Guàrdia?:
- 16) Qui estava present a la seva declaració davant el/la Jutge?:
- 17) Havia representant del Ministeri Fiscal?:
- 18) Declara davant el/la Jutge?:
- 19) En quines dependències està al Jutjat de Guàrdia? Calabossos? Habitació? Altres...:
- 20) Pot fer una descripció dels calabossos? Està sola, aïllada, o en comunicació amb altres detinguts/des?:
- 21) Quant temps passa fins que li notifiquen interlocutòria de presó?:
- 22) Qui li notifica personalment la interlocutòria de presó? El Jutge, funcionari del Jutjat...?:
- 23) Pot parlar en persona amb la seva defensa després de la notificació de la interlocutòria de presó?:

L'ESTADA A PRESÓ

- 24) Quant trigen a traslladar-la al centre penitenciari?:
- 25) A quin departament ingressa del centre penitenciari?:
- 26) Se li notifiquen els seus drets al centre penitenciari?:
- 27) És reconeguda per un metge de la presó? En cas afirmatiu, com ha sigut la visita?:
- 28) Quan comença la seva primera visita des del'exterior?:
- 29) Quin tracte ha rebut fins ara al centre penitenciari?:

QUASEVOL ALTRE ASPECTE A AFEGIR

SIRECOVI

Contra La Tortura i La Violència Institucional
Denúncia